

videre frem. Som Eksempler paa saadanne Raa- og Hjælpestoffer, der er foreslaaet toldfri, kan nævnes Tjærefarvestoffer (Tekstilfabrikerne), Faktis (Raastof for Gummifabrikerne), Sulfitlud (Garvestof), farvet Kokosgarn, den grove Sejldug, Stænger og Plader m. v. af Jærn med lokkede eller borede Huller, Hjulsæt og Ejdre til Jærnbane- og Sporvogne, Benzol (Brændselolie), Karbolsyre, Papirmasse, Krybber og Trug, Symaskiner m. fl. Det søges herved opnaaet, at kun saadanne Raastoffer og Halvfabrikata af Betydning er undergivne Toldpligt, som enten er Gjenstand for indenlandsk Tilvirkning, eller hvor Toldsats er nødvendig af Hensyn til den Beskatning, den færdige Vare er underkastet (f. Eks. Tobak). Dels gennem disse Nedsættelser, dels gennem direkte Forhøjelser af de paagældende Toldsatser for den færdige Vare har man paa en Del Omraader, hvor den indenlandske Industri under den nugældende Toldlov har været negativt beskyttet, udlignet dette Forhold (vise Gummivarer, Smør- og Ostefarve, Sandpapir, lysfølsomt Papir, visse grove Trævarer m. fl.).

I en Oversigt, der er trykt som Bilag I, er for de enkelte Varegrupper (ordnet efter den nugældende Toldlovs Løbe-Numre) foretaget en Beregning over Forslagets finansielle Virkninger. Beregningen er stillet op paa Grundlag af Priserne omkring Midten af Aaret 1921, saaledes som man har kunnet faa disse oplyst dels gennem Handelsstatistiken, dels gennem Prisoplysninger, indhentede hos herværende Grossister og Fabrikanter. De Mængdetal, som er anvendte i Beregningen, er som Hovedregel Handelsstatistikens Indførselstal. Da Tallene for indeværende Aar paa Grund af de unormale Tider er særlig lave, er der foretaget en Dobbeltberegning, idet der foruden paa Grundlag af Indførselstal, der er lig de dobbelte af Tallene for 1. Halvaar 1921, tillige er foretaget en Beregning paa Grundlag af Indførselstallene for et normalt Aar (1913). Efter disse to Beregninger skulde Forslaget give et Provenu paa henholdsvis ca. 52 og ca. 62,5 Mill. Kr. (uden Erdrag for Godtgørelser m. m.). Ved et Skøn over, hvilket af disse to Tal, der vil komme til at ligge Virkeligheden nærmest, maa det erindres, at Indførselsstatistikens Tal i Tider med stærkt nedadgaaende Priser er lavere end Tallene for de fortoldede Mængder — og derigennem for Forbruget — idet Lagrene paa Kreditoplag m. m. efterhaanden tømmes, uden at nye Indkøb i Udlandet finder Sted. Det har saaledes vist sig, at Indførselstolden i Finansaaret 1921/22 kan anslaaes til ca. 45 Mill. Kr., medens en Beregning paa Grundlag af Indførselsmængderne kun vil give ca. 35,5 Mill. Kr. (jfr. Bilag II). Forskellen mellem disse to Tal er netop Udtryk for, at saa mange flere Varer er fortoldede fra Kreditoplag m. m. end hjemtagne fra Udlandet og tilskrevne Oplagene. Da Fortoldningstallene ikke tillader en tilstrækkelig stærk Specificering, kan man ikke komme de virkelige Forhold nærmere end at forhøje det ovenfor nævnte Tal 52 Mill. Kr. forholdsvis efter Erfaringerne i indeværende Finansaar for Forholdet mellem Indførselstal og Fortoldningstal, hvorved det vil stige til omkring 66 Mill. Kr. Det er dog næppe forsvarligt at regne med saa højt et Tal, dels fordi man ikke nøjagtigt ved, paa hvilke Varer de store Fortoldningsmængder falder, dels fordi de Priser, der danner Grundlaget for Beregningen, allerede nu er nogle Maaneder gamle. Forslagets Provenu kan dog paa nærværende Tidspunkt sikkert ansættes til 60 Mill. Kr. Da dette Tal i sig indeholder